

Energija budućnosti

Orgonska energija je univerzalna životna energija koja nam daje vitalnost, snagu, pozitivnost, a prisutna je u svemu što nas okružuje. U svom neprekidnom kretanju širi se u talasima i ispunjava sav prostor oko nas, a sada sve više nalazi praktičnu primenu i u proizvodima koje svakodnevno koristimo

Otkrivanje novih vidova energije predstavlja imperativ vremena u kom živimo. Sadašnje stanje eksploatacije prirodnih resursa i proizvodnja prljavih tehnologija jeste neodrživo na duže staze. To je jasno svima, međutim izgleda kao da čovečanstvo prećutno odobrava takvo stanje, svojim načinom života upravo podržavajući sistem. Naučnici i pronalazači koji su radili istraživanja u pravcu rešavanja gorućih energetskih i ekoloških problema današnjice, uglavnom su vešto skrivani od oka javnosti. Bojazan od promene koja bi uzdrmla poredak je ogromna, i to treba shvatiti kao normalno stanje sistema koji teži svom očuvanju. Međutim, zakon večne promene jači je od svakog sistema, pa tako polako dolazi vreme u kom

će oni koji su proganjani i zabranjivani zbog svojih pronalazaka, pronaći svoje zaslužno mesto pod suncem

Impresivno otkriće

Takav je slučaj, izgleda, i sa dr Vilhelmom Rajhom, koji je još oko 1930. godine otkrio životnu energiju, koju je nazvao orgon. Rajh, inače rodom Austrijanac, diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Beču, 1922. godine, a onda je zajedničkim radom sa Sigmundom Frojdom postao i jedan od pionira psihoanalize. Kao protivnik fašizma, Rajh je napustio Austriju 1939. godine i prešao u SAD, gde je najviše radio na proučavanju orgona. Još u to vreme on je započeo proizvodnju orgonskih akumulatora i 'orgonskih topova', uređaja za modifikaciju klime

Sadašnje stanje eksploatacije prirodnih resursa i proizvodnja prljavih tehnologija jeste neodrživo na duže staze

Govoreći o orgonu, odnosno orgonskom polju, treba razumeti da je to pojam novijeg datuma. Već hiljadama godina on postoji u istočnjačkim narodima i kulturama a iz čega proizlaze i praktične primene kao što su reiki, akupunktura, kiropraktika, feng šui, itd...

koje je nazvao "cloud-busters" (razbijači oblaka).

Neposredno nakon Drugog svetskog rata, u vreme Hladnog rata, Rajh je sve više postajao zabrinut mogućnošću izbijanja nuklearnog rata i posledicama koje su ostale iza Hirošime i Nagasakija. U nadi da će orgonom neutralizovati nuklearno zračenje izveo je tzv. Oranur eksperiment, 1950. godine. Nakon neuspelog eksperimenta koji se odrazio na zdravlje svih učesnika, Rajh je uvideo razornost mešanja orgonske i radioaktivne energije, pa je takav spoj nazvao DOR (Deadly Orgone Energy).

Posle Oranurskog eksperimenta, posvetio se izradi orgonskog raspršivača oblaka sa ciljem da kontroliše meteorološke uslove na Zemlji. Pomoću ove sprave bio je u mogućnosti da rastera oblake ili stvori kišu usred pustinje u Arizoni. Rasterivač oblaka ili "cloud buster" je u svojoj najjednostavnijoj konstrukciji, naprava sa šupljim cevima dužine 5,5 metara. Malo je poznato na kom principu je ova sprava radila, ali pretpostavlja se da je to bila jedna vrsta orgonskog akumulatora koji je kroz cevi izbacivao orgonsku energiju utičući na atmosferu.

Rajh je bio uveren da se orgon može upotrebljavati za razne pozitivne svrhe, međutim, kao i mnogi drugi naučnici koji su se našli na pragu otkrića i primene besplatne energije, njega je 1956. godine uhapsila američka vlada, njegova laboratorija, orgonski akumulatori, kao i knjige

na temu orgona su spaljeni, podaci o njegovom radu zataškani, a ni on sam nije uspeo da izađe živ iz zatvora. Umro je u zatvoru, 1957. godine, navodno od infarkta.

Njegovim tragom krenuli su mnogi nezavisni istraživači, a jedan od najvećih današnjih stručnjaka i istraživača orgona je Džejs Demeo.

Misterija orgona

Pre svega, govoreći o orgonu, odnosno orgonskom polju, treba razumeti da je to pojam novijeg datuma. Već hiljadama godina on postoji u istočnjačkim narodima i kulturama poznat kao Ki (Japan), Chi (Taoizam - Kina), Prana (Indija), Mana (Polinezija), Ruach (Hebreji), Barraka (Islam), a iz čega proizlaze i praktične primene kao što su reiki, akupunktura, kiropraktika, feng šui, itd...

Naravno, tu su i pojmovi zasnovani na najnovijim kvantnim spoznajama: torziona polja, tahionski eterični okean, skalarni talasi, i na kraju - orgon. Kao što vidimo, jako mnogo izraza za jednu te istu pojavu koja ni dan danas nije naučno dokazana, ili možda jeste, ali spada među "zabranjena znanja".

Na osnovu višegodišnjih istraživanja došlo se do saznanja o osnovnim svojstvima orgona:

- orgon ispunjava svemir i svuda je prisutan
- orgon je bez mase i predstavlja prvobitnu, kosmičku energiju
- prodire u materiju ali pod različ-

tim brzinama

- pulsira, uočljiv je i merljiv
- ima snažan afinitet i privlačenje prema vodi
- akumulira se u živim organizmima putem hrane, vazduha i kože
- međusobno privlačenje i pobuđivanje odvojenih orgonskih sistema rezultira spajanjem i superpozicijom ova dva sistema u novi sistem
- orgon je negativna entropija: sistem sa većim orgonskim potencijalom privlači sistem sa manjim orgonskim potencijalom
- orgonska energija se pobuđuje pomoću sekundarne energije: elektromagnetne ili nuklearne
- u koncentrisanom stanju najčešće emituje plavu do ljubičastu svetlost.

Naučni dokazi

Toplotna energija i orgonska energija su dva svojstva jedne te iste pojave. Naime, dok toplotna energija raste materiju povećavajući joj haotičnost (pozitivna entropija), orgonska energija je sintetizuje u kristale, odnosno fraktale (negativna entropija). Orgonska energija kod nežive materije tvori kristale i jednostavne žive organizme dok kod živih bića omogućava razmnožavanje i rast.

Poznato je već odavno da se merenje temperature vrši živinim termometrom. Toplota ulazi u živu, širi je, a mi na skali očitavamo kolika je temperatura.

Na sličan način se može meriti i orgonska energija. Eksperiment je sproveden na vrlo jednostavan način. U posudu je nasuta voda i zajedno sa

jednostavnim tipom organskog akumulatora stavljena u zamrzivač. Organski akumulator je postavljen iznad te posude sa vodom. Prilikom zamrzavanja voda se u posudi kristalizovala na vrlo neobičan način stvarajući stalagmit koji je vertikalno usmeren prema organskom akumulatoru, prkoseći delovanju gravitacije. Kada se stalagmit od leda preseče, jasno se može uočiti fraktalna struktura, pravilnog oblika, koja podseća na drvo. Dakle ovaj eksperiment potvrđuje tezu da organska energija fraktalno uređuje materiju, kao i da se pomoću materije koja se kristalizuje može meriti delovanje organskog polja u prostoru.

Dalje, razrađujući tezu da su toplota i organ dva oblika jedne pojave, može se začu u dubinu same energije i materije. Toplotna energija je u svojoj prirodi samo jedan spektar elektromagnetnog zračenja koji se širi od izvora prema okolnom prostoru. Slično je kada upalimo sijalicu pa se svetlost širi prema okolnom prostoru. Za pretpostaviti je da postoji i elektromagnetno zračenje koje ide u suprotnom smeru, dakle iz okolnog prostora prema izvoru. Upravo ovakvo elektromagnetno zračenje, koje implodira prema nekom izvoru, bilo bi organska energija. Dakle, toplotna energija se širi od izvora prema okolnom prostoru, dok se organska energija kreće

obrnuto, iz okolnog prostora prema izvoru. Na taj način se i sam organ može shvatiti kao elektromagnetno zračenje, o čemu govore i Rajhova istraživanja. Naravno sve ove tvrdnje se mogu matematički dokazati.

Ukoliko je pretpostavka da organ implodira tačna, onda svako može izraditi jednostavan akumulator organske energije, akumulirati je iz okolnog prostora i koristiti u različite svrhe: lečenje, pokretanje motora, stvaranje kiše, pročišćavanje okoline, pospešivanje rasta useva, itd...

Primena

Jedan od najnovijih primera korišćenja organske energije jeste i programiranje staklenih flaša, kako bi voda koja se sipa u njih bila energizovana i živa. Ovaj postupak se obavlja uz pomoć organskih topova. Trenutno se na našem tržištu mogu pronaći takvi proizvodi pod nazivom Flaška.

Još jedan primer korišćenja organske energije postoji u Australiji, gde je jedan auto-mehaničar uspeo da napravi organski akumulator koji je u stanju da pokreće automobil bez ikakve potrošnje benzina. Do otkrića je došao slučajno, pokušavajući da napravi mehanizam za bolje iskorišćavanje goriva. Organski akumulator koji je konstruisao nosi naziv

“Joe Cell”, po svom tvorcu Džou, a uputstva se mogu naći u knjizi pod nazivom “Experimental Guide for Joe Cell”.

Nije poznato koliko automobila koristi ovakav pogon u Australiji, ali postoje podaci da ih ima na putevima.

Takođe, svako ko poželi, može sam konstruisati specijalni uređaji koji se naziva organit. On se pravi u tačno određenim razmerama od metalne strugotine, smole i kristala kvarca. Organiti se izliva u kalupe koji mogu imati razne oblike, najčešće kupe, piramide, “mafina” ili mogu da izgledaju kao podmetači. Prilikom pravljenja potrebno je voditi računa da se poštuje odnos 50:50, tj. da u njemu ima 50% strugotine i 50% smole. Kristali kvarca se obavezno dodaju radi pojačavanja organske energije, pogotovo špic gorskog kristala koji se uvek stavlja u sredinu organita.

Svaki organit sa svoje donje strane prikuplja DOR, ili negativnu organsku energiju, koja je najčešće produkt električnih uređaja, transformiše ga, i sa svoje gornje strane emituje POR, ili pozitivnu organsku energiju, koja je korisna, lekovita i nama preko potrebna. Ovo je razlog zašto se organiti obično postavljaju u prostoru što bliže podu. Najbolje je postaviti ih na oko 50-70 cm od tla, ili tako da kada sednemo organit bude smešten ispod visine srca. S

Voda sa poboljšanom strukturom

Staklo je najprimereniji materijal za vodu, jer ne dolazi do izlučivanja štetnih materija. Zbog hemijske stabilnosti, staklo se često upotrebljava i u medicini, a sa ekološkog gledišta to je materijal koji ne zagađuje okolinu i moguće ga je uvek iznova reciklirati. Sadrži čak 71% silicijuma (SiO₂), a silicijum odlično prihvata i provodi informacije i upravo zato se koristi za inovativnu tehnologiju programiranja silicijuma (TPS), u čijem procesu bitnu ulogu imaju baš organski topovi. Voda s

poboljšanom strukturom koja se pije iz flaša od programiranog stakla, kakva je i Flaška (www.flaska.rs), je mekša i pitkija a saznanja o tome temelje se na naučnoj činjenici da voda ima memoriju i da je najbolji medij za prenos informacija. Informacija upisana u staklo organskim topovima na kvantnom nivou menja kvantno elektromagnetsko polje vode, što dovodi do promene njenih svojstava i voda iz slavine postaje voda s poboljšanom strukturom, zdravija i pitkija.

